

конни стражари тръгналъ да търси „разбойниците“. Тѣ го причакали въ една гъста горица; дръпнали му нѣколко залпа . . . Мехмедъ-ага безъ конь и съ нѣколко рани се върналъ въ *Калодферъ*.

Даскалъ *Митко* (Карлово) е върлъ черковникъ и зълъ *протизникъ* на тайнитѣ комитети: той е отъ богатинитѣ. Карловскитѣ съзаклятници му проводили едно „хвъркато листче“ и го помолили да спомогне съ нѣколко лири на комитетското дѣло. Даскалъ *Митко* прочелъ писмото, напечатано на цигарева книга и казалъ на пратеника комитетски:

— Който е сжчинилъ това писмо, кучета главата му да ядхтъ, а който го е донесълъ, *Шерифъ-чауизъ* ще го научи на умъ и разумъ.

На 25 септемв. 1871 год, софта нѣкой си съ зелена чалма влѣзълъ въ домътъ на даскалъ *Митка*. Стопанинътъ билъ самъ саменичъкъ въ домътъ си. Щомъ влѣзли въ гостната стая, гостътъ — софта заключилъ отъ вътрѣ гостната врата; лѣснала гола кама, даскалтътъ станалъ на статуя . . .

— Плашилъ си нашитѣ хора съ *Шерифъ-чауизъ*. Писмото сте прочели, съ насъ сте се подигравали, помощъ не сте дали . . . такивато, като васъ, съ оржхието на комитета наказваме! . . . Ще дадете, ей сега 50 лири и никому нищо! . . .

Даскалъ *Митко* бровлъ 50 лири и дори до днесъ никому нищо не е казалъ . . .

Стефанъ *Карагиозовъ* (Търново) е отъ силнитѣ на денгътъ; въ конакътъ и прѣдъ владиката думата му на двѣ не става. Туркофилъ е, туркоманъ е; обожателъ е на Мидхадъ-пашовитѣ политически начала . . . Търнов-